

der kunde ventes opnaaet ved Sagens Behandling af en Fiskerikommission, og som derhos er vundet uden Bekostning for de Interesserede, og uden al den Ulempe og Besvær, som uundgaelig vilde flyde af Indførelsen af den paataante nye Institution, om denne end indrettedes efter et alt længe bestaaende Forbillede.

Ligesom de omhandlede Regulativer, i alt Fald for de betydeligere Vandløbs Vedkommende, kun yderst sjældent vilde kunne ventes bragte istand, saafremt deres Indførelse skulde være betinget af, at de tiltraadtes af samtlige Fiskeriberettigede, saaledes har man ikke engang forment, at der i saa Henseende bør indrømmes Flexitallet af disse nogen afgjørende Indflydelse, hvormod Foranstaltningen formentlig bør kunne træffes, naar der blot kan siges at være en mere almindelig Stemmning blandt de Interesserede for en saadan Ordning, der jo alene skal tiltræbe Fiskeriets bedst mulige Udvikling, som altsaa ikke kan forudsættes at ville blive til Skade for Nogen, og som derfor ikke af et i Eigegyldighed eller Fordom hidet Flexit af Interessenterne bør kunne formentes den Minoritet, — naar denne dog ikke er aldeles forsvindende —, der har Nye for dens Hensigtsmæssighed. Med Hensyn hertil har man foreslaaet, at et Regulativ skal kunne udfærdiges, naar Udkastet til samme er blevet tiltraadt enten af et ikke altsor ringe Antal (20) af de til Fiskeriet Berettigede eller af en betydeligere Kvotadel af de muligen færre Interesserede.

De i andet Stykke af § 47 givne Bestemmelser for, hvad Regulativerne skulle indeholde, stemme med, hvad Kommissionen i saa Henseende har foreslaaet i sine §§ 62 og 63, og hvad Sagens Natur tilfiger. At der tillægges de faste Opsynsmand, som i Henhold til Regulativerne maatte blive ansatte, samme Myndighed og samme Befyttelse i deres Bestillings Udøvelse som Fiskerifogderne, vil formentlig findes i sin Orden.

§ 48 indeholder Bestemmelser, der svare til de i Kommissionens § 63 foreslaaede. At Afgjørelsen af de herhen hørende Spørgsmaal er foreslaaet henlagt til Landvæsen- og Overlandvæsenkommissionerne, er i fuldkommen Overensstemmelse med den disse Kommissioner ved Vandløbslovgivningen tillagte Kompetence.

Til Afsnit III. Almindelige Forbud, Straffe, Sagernes Behandling m. m.

§§ 49 og 50 svare til Kommissionens §§ 67 og 68 alene med den i Bemærkningerne til § 10 omhandlede Forandring.

I § 51 har man optaget den Bestemmelse, der var tilføjet Kommissionsforslagets § 34 i Slutningen.

Til § 53 (Kommissionsforslagets § 75). Medens Overtrædelser af de Bestemmelser, der foreslaas træfne til Bevaring og Dphjælpning af

Fiskeriet i vore salte Bænde, nødvendigvis i Reglen maa være offentlig Paataale undergivne alle rede af den Grund, at der som oftest ikke vil kunne paavises nogen til Forsølgning af deslige Overtrædelser berettiget privat Person, stiller Forholdet sig anderledes med Hensyn til de Bestemmelser, der til Regulering af Fiskeriet i vore ferske Bænde her ere bragte i Forlag, idet Overtrædelser af disse Bestemmelser ville kunne paataales af den eller dem af de til Fiskeriet i det paagjældende Vand Berettigede, hvis Net i det enkelte Tilfælde er krænket. Ligesom der derfor ingen Nødvendighed er for at gøre den sidstnævnte Art af Overtrædelser til Gjenstand for offentlig Paataale, saaledes turde det overhovedet bedst stemme med den tilbageholdende Stilling, som Staten maa indtage overfor det ommeldte bestemte Personer forbeholdte Fiskeri, at Haandhøvelsen af de til sammes Lærv givne Forskrifter ganske overlades til selve de vedkommende Berettigede. Med Hensyn til de i §§ 44 og 45 indeholdte Bestemmelser synes det ej heller at kunne drages i Tvivl, at Brud paa disse Bestemmelser ere Krænkelser af Andres Rettigheder, som ikke mindre end Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 alene egne sig til at henvises til privat Forsølgning. Hvad derhos angaar Fredningsbestemmelserne i § 46, da tør det vistnok antages, at der saa godt som altid blandt de til Fiskeri i et fersk Vandløb Berettigede, forsaavidt Fiskeriet ikke er uden al Betydning, vil findes En eller Flere, som i deres egen Interesse ville lade sig det være magtpaaliggende at haandhæve disse for Fiskeriets Optræde vigtige Bestemmelser, og skulde dette undtagelsesvis ikke være Tilfældet, vilde dog i alt Fald heraf kun kunne flyde en Tilbagegang i Fiskeriet i det enkelte Vandløb. Dertil kommer, at der i og for sig kun vil være ringe Opfordring til at tilfidesætte Fredningsbestemmelserne, da Afhandelsen af de fangne Fisk vil hindres ved det i § 50 indeholdte Forbud mod Kjøb og Salg af de fredede Fisk i Fredningstidene, hvilket Forbuds Overholdelse vil være at paase af det Offentlige. Ministeriet har derfor ikke fundet nogen Betænkelse ved ogsaa med Hensyn til Overtrædelser af § 46 at fravige Kommissionens Forslag, efter hvilket af Forseelser mod de under andet Afsnit hørende Bestemmelser alene Overtrædelser af Bestemmelserne i § 43 skulde henvises til privat Forsølgning. At herefter Overtrædelser af Forskrifterne i de i § 47 ommeldte Regulativer ligeledes ville være at overlade til privat Paataale, er en Selvfølge; iøvrigt har dette ogsaa været Kommissionens Tanke, jfr. dens Motiver Side 109. Endnu bemærkes ved den heromhandlede Paragraf, at Ministeriet har maattet anse det for rettest ved selve Loven at afgjøre, hvorvidt Overtrædelser af Reglerne i Fiskerivedtagterne for Fjordene skulle paataales af det Offentlige eller overlades til privat Forsølgning, hvilket Spørgsmaal af Kommissionen henvises til Afgjørelse i Vedtagterne.